

◆ Emine Savaş

Yağmur

Bir ikindi sonu akşam yelinde
Başladı ruhuma inceden yağmur
Gökkubbe boşandı varlık elinde
Böyle sarsmamıştı niceden yağmur

Başımda sabahı soğuk ayazın
Seherde söylenen tatlı niyâzın
Can verir neşesi nazlı dilbâzın
Yıkadı kalbimi acıdan yağmur

Dar sokaklarında bu koca şehrin
Hafsala sızlatan kokusu dehrin
Âleme yeterken damlası zehrin
Sildi karanlığı geceden yağmur

Gülüşün şerbeti dolaşsa kanda
Mihman olduğunda kurşunlu handa
Sahrayı gözünde şöyle dolanda
Yağsın üzerine heceden yağmur

Kollarımı açtım daldım sinene
Al beni buluttan huzur hanene
Kurbandır kâinat her bir danene
Bir kutlu duasın yüceden yağmur

Yediveren güller gülşenin hası
İzlesin raksında soylu rakkası
Bir şiir yazılan rahmet mahlası
Dirilir dilinde sözceden yağmur

Pervasız bakışın yaktığı kader
Bir can bir solukta ne kadar eder
Yıllarda yollarda uzayıp gider
Anlatır kendini halceden yağmur

